

[Energiministeren]

Danmarks import/eksport af elektricitet er desuden afhængig af den fremtidige effekt- og energibalance i de omtalte samhandelslande. Inden for samarbejdsorganisationen Nordel vurderes det, at de samlede kapacitetsreserver for de 4 nordiske lande vil reduceres frem til 1990. Dette vil for Danmark betyde mindre mulighed for import i de kommende år. Elsams fastkraftaftale med Norge på 250 MW udgør en fastlagt elimport frem til 1992, hvor aftalen udløber.

Eludvekslingen sker endvidere med det formål at nedbringe de enkelte landes driftsudgifter til elproduktionen. Afgørende for Danmarks import af el er derfor det aktuelle prisforhold mellem el produceret i de enkelte lande. Specielt i forhold til Vesttyskland, der ikke er i besiddelse af den billige vandkraft, er prisrelationerne og dermed importmulighederne svære at forudsige.

De reelle importmuligheder afgøres således af en række meget varierende og usikre forhold, og udsvingene i Danmarks import/eksport af el har derfor også historisk set været meget store. Det har derfor ikke på det foreliggende grundlag været muligt at opstille en prognose for de langsigtede importmuligheder.

Spm. nr. S 1688

Til *energiministeren* (17/8 87) af:

Tinning (VS):

»Hvor stor en del af elselskabernes økonomiske midler anvendes til elenergisparende foranstaltninger?«

Begrundelse

I lyset af, at 1 krone investeret i elbesparelser er mere samfundsøkonomisk fordelagtigt end 1 krone investeret i en elkapacitetsudbygning, ønskes oplyst, hvor meget elselskaberne bruger (og forventes at bruge) på elbesparelsesaktiviteter såvel investeringsmæssigt som driftsmæssigt.

Svar (27/8 87):

Energiministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Danske Elværkers Forening (DEF) og kan på bag-

grund af DEFs besvarelse oplyse, at elselskaberne i 1987 på *distributionssiden* vil anvende et beløb i størrelsesordenen 50 mill. kr. til elbesparende aktiviteter.

I de kommende år forventes en betydelig udvikling i de elbesparende aktiviteter med deraf følgende større økonomisk engagement for selskaberne.

Disse nye og voksende aktiviteter omfatter eksempelvis elselskabernes ansættelse af tekniske elkonsulenter som igangsættere og rådgivere for rationel og besparende elanvendelse i erhvervslivet og offentlige institutioner og gennemførelse af (tarif)systemer, der kan registrere den enkelte forbrugers effekt- og energiforbrug, og som samtidig kan benyttes af forbrugerne til at styre og nedbringe deres elforbrug.

Med hensyn til *produktionssiden* indgår der såvel ved udbygning med nye værker som ved vedligeholdelse og revision af eksisterende værker et absolut krav om forøgelse af virkningsgraden af det anvendte brændsel, dvs. en større energieffektivitet. Dette kan f.eks. ske gennem dimensionering af kedler og turbiner, gennem forbedring af kulmøllerne og ved maksimering af forholdet mellem varme- og elproduktion.

Aftalerne vedrørende:

- udbygningen i perioden frem til 1995 med 450 MW decentrale kraftvarmeværker baseret på indenlandske brændsler
  - udbygningen med 100 MW vindmølleeffekt i perioden frem til 1990
- gennemføres i det væsentligste med henblik på brændselsomlægning og -besparelse.

Disse to aktiviteter vil efter elværkernes foreløbige skøn betyde en merudgift i størrelsesordenen henholdsvis 2,25 mia. kr. frem til 1995 og 0,5 mia. kr. frem til 1990 i forhold til udbygning med konventionelle værker.

Brændselsomlægningen i forbindelse med kraftvarmeudbygningen i de store byområder har hidtil givet store energibesparelser og vil også fremover udgøre et meget betydeligt potentiale for energibesparelser.

Spm. nr. S 1689

Til *energiministeren* (17/8 87) af:

Tinning (VS):